

TIPURI DE PREDICI

**PREZENTAREA MAI MULTOR METODE
DE ÎNTOCMIRE A UNUI MESAJ BIBLIC**

STRUCTURA DE BAZĂ A UNEI PREDICI ÎN GENERAL

Orice tip de predică conține în mod obligatoriu următoarele elemente:

- 1)Introducerea
- 2)Propoziția predicii
- 3)Propoziția de tranziție
- 4)Ideile principale
- 5)Ideile secundare
- 6)Concluzia

1.PREDICA EXPOZITIVĂ

Acest tip de predică este considerat a fi cel mai eficient în comunicarea mesajului Scripturii pe termen lung. De aceea pastorii sunt îndemnați să adopte și să stăpânească acest tip de predică.

PREDICA EXPOZITIVĂ – prezintă un adevăr principal dintr-un pasaj din Sfânta Scriptură considerat ca unitate de gândire folosind principiile gramaticale, istorice și teologice de interpretare a Bibliei și respectând structura de bază în redactarea și prezentarea ei.

Propoziția predicii, propoziția de tranziție, ideile principale și ideile secundare sunt extrase din textul Scripturii și prezentate în așa fel încât să fie relevante în prezent prin folosirea unei metode de organizare, de explicare, de ilustrare și de aplicare corectă.

Predica expositivă nu este:

- 1)Un comentariu verset cu verset al unui text din Biblie, fără o structură homiletică.
- 2)O exegeză prezentată într-un mod academic, căreia însă îi lipsește propoziția și structura homiletică.
- 3)O lecție de studiu biblic, unde se discută un anumit text din mai multe puncte de vedere.
- 4)Unirea mai multor versete disparate din Biblie, în jurul unei teme comune.

Predicarea expositivă poate folosi ca unitate din Sfânta Scriptură un singur verset, un paragraf, un capitol, o secțiune din Sfânta Scriptură sau o carte.

1.1. Avantaje

Prin predicarea expositivă predicatorul are mai multe avantaje:

- 1)Oferă predicatorului autoritate și putere în comunicarea mesajului.
- 2)Oferă predicatorului o sursă nepuizabilă de tematici.
- 3)Predicatorul răspunde la problemele și la nevoile audienței.
- 4)Produce în credincioși un caracter creștin matur și credincioși bine educați în Sfânta Scriptură.
- 5)Îl provoacă pe predicator să depună un efort intelectual și spiritual susținut în procesul de pregătire.
- 6)Se evită problema căutării textelor pentru predicare în fiecare săptămână.

- 7) Îl ajută pe predicator să prezinte anumite subiecte de conduită morală înainte ca ele să devină o problemă pentru biserică.
- 8) Îl forțează pe predicator să se bazeze pe puterea Duhului Sfânt în pregătirea și prezentarea mesajului.
- 9) Oferă mesajelor predicatorului coerență, prospețime, relevanță și creștere în maturitate spirituală.
- 10) Îl previne pe predicator în pregătirea unor mesaje în grabă, prin formarea unui obicei nepotrivit.

1.2. Pericole

- 1) Poate face ca predicatorul să facă din amvon o catedră (o prezentare prea academică).
- 2) Poate fi o oportunitate (negativă) în folosirea unor pasaje care depășesc capacitatea predicatorului de a înțelege și prezenta mesajul.
- 3) Poate plictisi audiența dacă textele folosite sunt prezentate prea detaliat.
- 4) Poate descuraja audiența dacă predicatorul folosește un text care este prea vast pentru a fi prezentat în timpul unei predici.

Predica expozitivă presupune folosirea unui text din Scriptură din care se extrag ideile principale și ideile secundare.

Ca și celelalte tipuri de predici și predica expozitivă conține: introducere, propoziția predicii, tranziția, idei principale, idei secundare și concluzie.

Ceea ce este caracteristic predicii expozitive este textul biblic care ne oferă ideile principale și ideile secundare.

Ceea ce este comun predicii expozitive și celorlalte predici este structura (introducerea, propoziția, tranziția, ideile principale, ideile secundare, concluzia).

În susținerea ideilor principale și secundare precum și în prezentarea introducerii este necesară folosirea ilustrațiilor.

În introducere, ilustrația folosită trebuie să sprijinească ideea introductivă.

În cazul ideii principale se poate folosi o ilustrație înainte de a trece la ideea secundară pentru a explica mai bine ideea pe care vrei să o comunici.

Această ilustrație folosită la începutul unei idei principale nu este obligatorie, însă când vom dezvolta ideea principală cu ajutorul ideii secundare este obligatoriu ca la fiecare idee secundară să avem cel puțin o ilustrație.

Ilustrațiile pot fi luate (extrase) din diferite domenii, pot fi povestiri, relatări adevărate sau chiar imaginare. Este necesar să specificăm dacă ilustrația este luată din realitatea cotidiană sau este construită de autor. Însă cele mai folosite ilustrații și cele mai eficiente sunt luate din Biblie. Ele pot fi evenimente descrise în Scriptură sau afirmații făcute în Scriptură. Ilustrațiile pot fi: un verset sau mai multe, luate din Biblie.

Când folosim o ilustrație, este absolut necesară o explicație care să arate în ce sens ilustrația pe care o voi prezenta contribuie la înțelegerea ideii pe care o dezvolt în predică.

Explicațiile cu privire la ilustrație nu trebuie neapărat să se lege în mod direct de propoziția predicii, însă explicația făcută înaintea ilustrației pe care o vom prezenta va trebui să arate legătura directă dintre ilustrația pe care o vom prezenta și ideea secundară sub care este prezentată ilustrația.

În mod indirect vom putea observa o legătură între ilustrație și propoziția predicii.

În redactarea formei finale a predicii este obligatorie semnalizarea secțiunilor și a punctelor principale ale predicii. Aceste secțiuni principale se scriu pe schiță și se înlocuiesc sau se însemnează cu o altă culoare.

Ideile principale și cele secundare se subliniază sau se scriu cu litere mari.

Aplicațiile se fac la fiecare idee secundară din ideile principale. Există situații în care se fac excepții. Fiecare punct secundar trebuie să cuprindă de regulă o ilustrație și o aplicație.

Specialiștii care au analizat predicile Domnului Isus și structura epistolelor au ajuns la concluzia că Isus Hristos precum și autorii epistolelor au folosit cel puțin 50% din timpul (spațiul) predicilor lor pentru aplicații. (Bruce Wilkinson *"The Seven Lows of the Learner"*).

Epistola lui Iacov – 90% aplicație.

Cele mai doctrinare epistole conțin cel puțin 50% aplicație. Cei mai cunoscuți predicatori ale căror predici au fost studiate, au între 50 și 70% aplicații.

1.3. Structura de bază a predicii.

Orice predică trebuie să conțină: introducere, propoziția predicii, tranziția, idei principale, idei secundare și concluzia.

Introducerea nu trebuie să depășească mai mult de un sfert din timpul afectat predicii, și are ca scop informarea audienței în legătură cu subiectul care urmează să fie expus în predică. Toate ideile din introducere vor urmări prezentarea propoziției predicii care reprezintă ideea mare a predicii.

Introducerea începe cu o idee introductivă care este un adevăr general valabil. Introducerea se alcătuiește la sfârșitul predicii. După prezentarea ideii introductive din introducere vom prezenta ilustrația care explică ideea introductivă. Înainte de prezentarea ilustrației avem obligația să prezentăm audienței modul în care ilustrația se raportează la ideea introductivă.

În introducere nu vom prezenta ilustrații care n-au legătură cu afirmația introductivă, indiferent cât de interesante ar fi. După prezentarea ilustrației vom aduce un text din Scriptură care să susțină afirmația introductivă.

Înainte de prezentarea versetului vom explica modul în care versetul se leagă de afirmația introductivă.

1.4. Propoziția Predicii.

După prezentarea textului vom formula propoziția predicii care trebuie să conțină cele 2 părți principale:

- subiectul (cine? ce?, se întâmplă în text)
- predicatul (ce se spune despre subiect?).

Propoziția trebuie să fie un adevăr general valabil care nu conține nume proprii și conjuncția "și". În propoziție putem include doar numele Trinității. Propoziția va include textul din care vom predica (Ioan 1:22, 25 vorbește despre ...).

Folosirea conjuncției "și" demonstrează că avem mai multe idei sau propoziții.

Model: Introducere

Ilustrație

Propoziție

Este foarte important ca în redactarea predicii (schiței), să punem etichete în partea stângă a foii care să ne informeze în legătură cu derularea mesajului. Aceste versete vor reprezenta o diagramă logică a predicii noastre.

Organizarea ordonată ne ajută să reținem mai ușor conținutul predicii și să urmărim cu ușurință modul în care au progresat ideile în transmiterea mesajului.

1.5. Propoziția de tranziție.

Tranziția va conține în mod obligatoriu 3 elemente

- a. Propoziția predicii
- b. Cuvântul cheie
- c. Ideea interogativă

Ideea interogativă se referă la o reformulare a întrebării pe care o punem propoziției noastre.

Ex. 1 Tesaloniceni 5:1-11

Propoziția. "Ziua Domnului nu-I va lua prin surprindere pe credincioși "

Întrebare: "DE CE...?"

Cuvântul cheie: motive (Substantiv la plural)

Tranziția: Acest pasaj oferă 3 motive pentru care Ziua Domnului nu-I va lua pe credincioși prin surprindere.

TEMĂ: Identificați : - subiectul propoziției predicii,
- predicatul propoziției predicii,
- propoziția predicii,
- cuvântul cheie,
- întrebarea și tranziția.

Ideea interogativă în propoziția de tranziție se formulează punând întrebările: ce? De ce? Cum? Când? Etc.

1.6. Descoperirea cuvântului cheie

Descoperirea ideilor principale ale predicii se va face punând una din cele 6 tipuri de întrebări : CINE ? , CE ? , UNDE ? , DE CE ? , CÂND ? , CUM ? . Ideile principale vor răspunde numai la una din aceste întrebări. Alegerea unui tip din cele 6 tipuri de întrebări se va face analizând cu atenție textul studiat pentru a vedea care este întrebarea la care răspunde textul nostru. Pentru scrierea ideilor principale ale predicii ne vom folosi de un CUVÂNT CHEIE care va fi un substantiv la plural și care va da răspunsuri la întrebarea pe care am ales-o mai înainte.

Ex. 1 Tesaloniceni 5:1-4: "Ziua Domnului nu-I va lua prin surprindere pe credincioși" – propoziția predicii: _____

Întrebare : DE CE ...?

Cuvânt cheie: MOTIVELE- substantive la plural.

Observații: 1) Fiecare idee principală va fi dependentă de cuvântul cheie

2) Fiecare predică are un singur cuvânt cheie

3) Cuvântul cheie va realiza unitatea predicii.

Importanța ideii interogative este de a stârni interesul audienței vis-à-vis de subiectul anunțat. Prin ideea interogativă ascultătorul este implicat în mod direct în legătură cu subiectul predicii.

Ideea interogativă se formează cu ajutorul unui verb de acțiune la gerunziu care îl vizează pe ascultător. Trebuie să conțină ideea principală dar nu formulată neapărat complet. Este indicat să se reformuleze propoziția pentru a lămurii mai bine subiectul predicii.

1.7. Ideile principale.

Se extrag din tabelul cu principii. Prelucrarea ideilor principale se face ținând seama de cuvântul cheie al propoziției de tranziție. Va trebui să facem un efort pentru a formula ideile principale în așa fel încât ele să se regăsească în principiile din tabel care la rândul lor sunt dovedite cu expresii sau versete din textul biblic ales. În formularea ideilor principale vom căuta ca aceste idei să fie paralele din punct de vedere al formulării.

Ideile principale trebuie să contribuie la răspunsul pe care îl așteaptă audiența și care se găsește în textul Scripturii.

Toate ideile principale luate împreună vor trebui să ofere un răspuns complet și satisfăcător pentru audiență. Ideile principale nu trebuie să conțină conjuncția "și" nici nume proprii. Ideile principale se etichetează – I.P.

După scrierea ideilor principale vom înregistra referința biblică exactă de unde am extras idea, urmată de citatul din Scriptură. Ideile principale pot avea sau nu idei secundare.

Pentru trecerea de la o idee principală la alta este necesară o tranziție care este formulată de predicator în așa fel încât să scoată în evidență progresul pe care-l face în dezvoltarea subiectului.

1.8. Trecerea de la o idee principală la alta. Ne ajută să justificăm de ce trecem la o altă idee.

Ex. Nu este suficient să i.p.1, ci și săi.p.2.

Nu se spune niciodată am încheiat punctul 1 și acum trecem la punctul 2.

Exemplu:

Text: Deuteronom 6:1-13

Prop. Deuteronom 6:1-13 vorbește despre adâncirea relației unui credincios cu Dumnezeu.

Tranziția. Respectând poruncile(Cuv. Cheie) din Deuteronom 6:13, fiecare credincios poate să-și îmbunătățească relația cu Dumnezeu.

I. Să-ți amintești de Dumnezeu 6:12 "vezi să nu uiți pe Dumnezeu" ...

II. Să-L iubești pe Dumnezeu 6:5 "să iubești pe Dumnezeu"

III. Să-L mărturisești 6:6, 7 "Să vorbești de ele"

Ex. De tranziție: "Dumnezeu nu cere credincioșilor doar decizii mintale ci și dragoste și nu numai atât, dar să și mărturisească despre El!

1.9. Ideile secundare

În cazul în care o idee principală are și idei secundare vom numerota aceste idei secundare cu litere mari. Este necesar ca ideile secundare să fie preluate tot din textul din care se predică.

Ideile secundare vor răspunde la cuvântul cheie al ideii principale din care face parte. Ideile secundare nu trebuie să conțină conjuncția "și", dar trebuie să conțină nume proprii.

Dezvoltarea ideilor secundare se poate face în mai multe feluri:

1. Prin exegeza unei expresii întâlnite în text
2. Prin respectarea unui model logic sau cronologic.
3. Prin răspunsul la o întrebare care se pune vis-à-vis de ideile secundare.

Odată enunțată ideea secundară o poți dezvolta cum vrei. Cele 3 metode vor fi folosite în funcție de situația concretă pe care o cere textul.

Și în cazul ideii secundare trebuie să avem grijă ca ele să fie asemănătoare în formulare – paralelism. Vom căuta ca ideile să nu se suprapună ci să aducă tot timpul ceva nou. Și să fie extrase din textul din care predicăm.

Ideile secundare trebuie să aibă o contribuție originală la dezvoltarea ideilor principale.

- să fie urmată de referințe biblice și de citatul din care am extras această idee secundară;
- fiecare idee secundară va conține o ilustrație;
- fiecare idee secundară va conține o aplicație;

Ilustrațiile și aplicațiile vor fi etichetate.

1.10. Concluzia.

În concluzie vom începe cu cuvântul "dacă" sau vom respecta propoziția de tranziție în care vom introduce după verbul la gerunziu ideile principale sau vom repeta ideile principale, iar la sfârșit vom continua cu propoziția de tranziție modificând verbul de la gerunziu la un timp viitor.

În concluzie, ideile principale pot fi formulate cu alte cuvinte pentru a crea diversitate în expunerea predicii. După scrierea concluziei vom întocmi introducerea predicii.

2. PREDICA SUBIECTIVĂ

DEF. PREDICA SUBIECTIVĂ prezintă un subiect biblic. Versetele care se folosesc pentru a susține ideile predicii subiective pot fi luate aleatoriu. În cazul acestui tip de predică, subiectul controlează conținutul și organizarea predicii.

2.1. Dezavantaje:

- predicatorul este tentat să se pregătească în grabă și insuficient în prezentarea predicii.
- predicatorul se poate baza pe talentul său oratoric și nu pe o învățătură biblică sănătoasă.
- predicatorul poate să folosească anumite pasaje din Biblie pe care le ia din context și le aplică în mod eronat.
- predicatorul poate deveni dependent de o concordanță sau de o carte de predici

2.2. Avantaje:

- predica subiectivă poate fi folosită în anumite situații, în mod deosebit în predicile doctrinare și în prezentarea unor teme profetice.
- este bine ca predicatorul să nu folosească ca metodă de bază predicarea subiectivă.

În predica subiectivă ideile principale sunt derivate din subiectul predicii, independente de textul biblic.

Analizând această definiție observăm că subiectul este acela care controlează ideile principale. Observăm că predica subiectivă nu necesită un anumit text din Scriptură pentru predicare. Acest lucru nu înseamnă că predica subiectivă nu este biblică. Înțelegem faptul că textul biblic nu este sursa principală pentru predica subiectivă.

Pentruca predica subiectivă să fie biblică trebuie să începem cu un subiect biblic.

Deși ideile principale nu se extrag dintr-un text anume ele trebuie să fie susținute de anumite referințe biblice.

Textele biblice folosite ca argumente în susținerea ideilor principale ale predicii subiective pot fi luate la întâmplare, iar predicatorul are responsabilitatea ca acele texte să reprezinte dovezi clare în susținerea ideilor principale.

2.3.PRINCIPII DE BAZĂ PENTRU SCRIEREA UNEI PREDICI SUBIECTIVE

a. Datorită lipsei textului biblic este necesar să ținem seama de organizarea ideilor principale într-o ordine logică.

Predica trebuie să scoată în evidență o evoluție logică a etapelor principale.

Organizarea predicii subiective trebuie să fie determinată în logica ei de subiectul predicii care controlează predica.

Ex: Subiectul predicii: "Vrednic de închinare".

Propoziția predicii: Cunoscând 3 adevăruri vitale cu privire la persoana lui Hristos vom ajunge la concluzia că Isus este vrednic de închinare.

- 1.El este Dumnezeu manifestat în trup. Matei 1:23
- 2.El este Salvatorul omenirii. 1 Timotei 1:15
- 3.El este Împăratul care va reveni. Apocalipsa 11:15

Ideile principale din schița de mai sus au fost organizate într-o ordine cronologică (venirea, lucrarea, revenirea).

b. Ideile principale trebuie să fie o analiză clară a subiectului predicii.

Fiecare idee principală trebuie să contribuie la răspunsul complet referitor la subiectul predicii.

Ex: "Fapte importante prezentate de Scriptură în legătură cu Satana".

- 1.Originea lui Ezechiel 28:12-17
- 2.Căderea lui Isaia 14:12-15
- 3.Puterea lui Efeseni 6:11-12
- 4.Lucrarea lui 2 Corinteni 4:4, Luca 8:12
- 5.Destinul Său Matei 25:41

c. Ideile principale pot fi dovezi care să susțină subiectul predicii.

Ex. Importanța cunoașterii Cuvântului lui Dumnezeu.

Prop. Tranziție: Cunoscând Cuvântul lui Dumnezeu vom reuși să înțelegem importanța Cuvântului în viața unui om.

Ideile principale:

- 1.Cuvântul lui Dumnezeu îi oferă omului înțelepciunea în vederea mântuirii. 2 Timotei 3:15
- 2.Cuvântul lui Dumnezeu ne ferește de păcat. Psalmul 118:11
- 3.Cuvântul lui Dumnezeu duce la o creștere spirituală. 1 Petru 2:2
- 4.Cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu are ca rezultat reușita în viață. Iosua 1:7,8.

Ideile principale din exemplul schiței de mai sus reprezintă câte o valoare care ne ajută să înțelegem importanța Cuvântului lui Dumnezeu.

Ideile principale răspund la cuvântul cheie formulat în propoziția de tranziție.

d. Ideile principale pot reprezenta o dezvoltare a subiectului predicii făcută prin analogie sau contrast cu altceva din Scriptură.

Ex. Analizând Mat. 5:13 observăm că Isus compară pe credincioși cu sarea pământului. În textul acesta Hristos se referă la mărturia pe care trebuie să-o aibă credinciosul. El compară mărturia credinciosului cu sarea. Ca urmare, putem să întocmim o predică bazată pe acest verset care să reprezinte o comparație între sare și mărturia credinciosului.

Ex. Propoziția predicii: Matei 5:13 vorbește despre mărturia eficientă a credinciosului”.

Tranziția: Analizând comparațiile dintre mărturia credincioșilor și sare prezentată în Scriptură vom reuși să avem o mărturie bună ca și creștini.

Ideile principale trebuie să fie susținute de versete care au aceeași semnificație în contextul lor din Scriptură. Să nu scoatem textul din context.

e. Ideile principale pot fi secțiunile de bază ale dezvoltării unui cuvânt important din Scriptură.

Predica subiectivă poate fi un studiu pe cuvânt sau un studiu al unei expresii din Scriptură.

Ex. ONOARE

Subiect: "Sensurile cuvântului "onoare" în Noul Testament

Ideile principale:

1. 1Corinteni 6:20 - Onoarea presupune plățirea unui preț.

2. Coloseni 2:23 - Onoarea trebuie acordată lui Dumnezeu.

3.1 Petru 2:7 - Onoarea creștinului este Hristos.

Pentru a face o predică subiectivă bazată pe studiul pe cuvânt este necesar să consultăm dicționare, concordanțe din care vom putea extrage semnificații studiate.

Ideile secundare ale unei astfel de predici pot fi reale ținând seama de contextul în care întâlnim cuvântul nostru în textele analizate din Scriptură.

f. Trebuie să avem grijă ca ideile principale să țină seama de contextul din care au fost extrase.

Este nevoie să facem o exegeză corectă a versetelor folosite pentru susținerea ideilor principale și ideilor secundare.

Trebuie să avem grijă să nu introducem anumite idei preconceptionale care nu se răgăsesc în textul biblic din care am extras idea. Vom ține seama de faptul că revelația transmisă de Dumnezeu prin Scriptură s-a transmis progresiv.

Ex: Nu putem folosi Gen. 1:26 ca un argument suficient pentru a dovedi doctrina trinității.

g. Ideile principale dintr-o predică subiectivă trebuie să reprezinte o abordare completă a subiectului.

Suntem conștienți că într-o predică nu putem analiza exhaustiv un anumit subiect, dar modul în care organizăm ideile principale trebuie să facă în așa fel încât mesajul predicii să fie complet.

Dezvoltarea ideilor principale se poate face punând anumite întrebări potrivite versetelor din care extragem aceste idei. Acest lucru este valabil atât pentru ideile principale cât și pentru propoziția predicii, unde vom aborda subiectul propoziției doar dintr-o anumită perspectivă.

Referitor la ideile principale ne vom concentra asupra acelor porțiuni din versetele biblice care răspund la întrebarea pe care am pus-o.

Ex. Ioan 3:16: Am putea întocmi o predică despre dragostea lui Dumnezeu de tată sau despre viața veșnică. Dacă vom alege să vorbim despre credință am putea să punem întrebări care să reprezinte ideile principale ale predicii.

TIPURI DE PREDICI SUBIECTIVE

Predicile subiective sunt de mai multe feluri:

- A. Predici doctrinare
- B. Studiu pe cuvânt
- C. Predici de evanghelizare
- D. Predici biografice
- E. Predici pentru ocazii speciale

A. PREDICA DOCTRINARĂ

Def. Acest tip de predică se concentrează asupra unei învățături specifice caracteristice credinței creștine, care se numește doctrină.

Predica doctrinară trebuie să respecte câteva principii:

1. Doctrina pe care o vom analiza trebuie să caracterizeze ideile principale ale predicii.
2. Doctrina trebuie să fie studiată farte bine din Scriptură pentru a se evita anumite curențe în conținutul ei. În sensul acesta este necesar să studiem toate textele care vorbesc despre această doctrină în Scriptură.
3. Dezvoltarea predicii doctrinare trebuie să fie făcută într-un mod logic (cronologic).
4. Doctrina analizată trebuie să fie foarte clar prezentată pentru a se evita ereziile.

Avantajele predicii doctrinare:

1. Îi oferă predicatorului oportunitatea să învețe doctrinele pe care le conține Scriptura.
2. Oferă audienței oportunitatea să cunoască doctrinele creștine în vederea apărării învățăturilor creștine.

Dezavantaje:

1. Există pericolul ca un text din Scriptură să fie forțat de predicator pentru a susține o anumită doctrină.
2. Unele doctrine sunt foarte greu de predicat.
3. Există pericolul ca predica doctrinară să nu prezinte tot adevărul despre o anumită doctrină.

B. PREDICA DE TIP STUDIU PE CUVÂNT

Def. Acest tip de predică se concentrează asupra unui singur cuvânt din Scriptură care are o semnificație deosebită.

Principii:

1. Ideile principale vor fi derivate din etimologia sau din definiția cuvântului (semnificația cuvântului va fi luată numai din textul Scripturii).
2. Este util ca în anumite situații să analizăm și evoluția sensurilor cuvântului în lumea seculară.
3. Semnificația cuvântului analizat în predică trebuie să fie controlată de contextul textelor pe care le analizăm.
4. Înainte de întocmirea ideilor principale ale predicii este necesar să analizăm toate pasajele din Biblie care se referă la cuvântul respectiv și care prezintă o anumită semnificație importantă a cuvântului.

Avantaje:

- 1) Audiența va ajunge să aprecieze importanța cuvintelor din Scriptură
- 2) Stârnește dorința audienței de a cunoaște și a defini anumite cuvinte importante

Dezavantaje:

- 1) Studiul pe cuvânt poate crea confuzii când acesta nu este definit corect.
- 2) Studiul pe cuvânt poate deveni o prezentare prea filozofică și lipsită de interes.

C. PREDICA DE EVANGHELIZARE

Def. Se caracterizează printr-un mesaj bazat pe conținutul Evangheliei care-l scoate în evidență pe Hristos, având ca scop întoarcerea necredincioșilor la Dumnezeu.

Poate fi și expozitivă și textuală.

Principiile care stau la baza realizării unei predici de evanghelizare sunt următoarele:

1. Ideile principale ale predicii trebuie să fie în conformitate cu scopul afirmat în propoziția predicii.
2. Predica de evanghelizare poate fi bazată pe o anumită doctrină din Scriptură.
3. În predica de evanghelizare, predicatorul va urmări să-l convingă pe necredincios să creadă în Hristos.

Avantaje:

1. Oferă predicatorului oportunitatea de a prezenta în mod public Evanghelia și celor necredincioși.
2. Predica de evanghelizare este un instrument prin care oamenii vor primi mântuirea.

Dezavantaje:

1. Predica de evanghelizare vizează un anumit segment al audienței
2. Îl poate tenta pe predicator să fie superficial.

D. PREDICA BIOGRAFICĂ

Def. Este o analiză a unui personaj din Scriptură. Predica descrie viața aceluia personaj și aplică învățăturile extrase, la prezent.

Principii

1. Personajul ales trebuie să fie bine cunoscut de către predicator. Viața personajului va determina ideile principale.
 2. Personajul analizat va fi prezentat cu scopul de a învăța audiența adevăruri pozitive.
- Chiar în cazul în care un personaj este negativ vom încerca să prezentăm acest personaj dintr-o perspectivă pozitivă.

Avantaje:

1. Personajele din Biblie sunt o sursă bogată de material pentru predici.
2. Predicile biografice sunt foarte practice și învățăturile din aceste predici sunt ușor de aplicat.
3. Predicile biografice sunt ușor de pregătit.

Dezavantaje:

1. Dacă este folosită prea mult audiența, va fi ispitită să își preia modelele din aceste personaje și să ignore învățătura Scripturii.
2. Experiența de viață a unor personaje poate deveni mai importantă decât Cuvântul lui Dumnezeu.

E. PREDICI PENTRU OCAZII SPECIALE

Se folosesc la anumite evenimente în Biserică.

Principii:

- 1) Mesajul trebuie să fie dezvoltat în jurul aceluși eveniment special.
- 2) Ideile principale trebuie să fie guvernate de evenimentul special.
3. Predicatorul trebuie să fie atent să nu neglijeze contextul textului folosit din Scriptură pentru a scoate în evidență evenimentul respectiv.

3. PREDICA TEXTUALĂ

DEF: PREDICA TEXTUALĂ are la bază în mod principal un pasaj al Bibliei (de regulă mai scurt) care este analizat în mod serios. În întocmirea predicii nu este nevoie de alte versete deși uneori se pot folosi alte versete pentru prezentarea unei idei secundare.

Predica textuală are tema (teza) predicii și ideile principale extrase din textul studiat, dar ideile secundare pot fi argumentate și cu texte auxiliare.

3.1. Dezavantaje:

1. Predicatorul poate pierde mult timp în căutarea textelor potrivite pentru întocmirea predicilor.
2. Predicarea textuală nu ajută în planificarea unui studiu biblic sistematic.
3. Predica textuală nu reușește să ofere audienței o înțelegere unitară a învățăturii Sfintei Scripturi.
4. Predicarea textuală face ca predicatorul să se bazeze prea mult pe gândirea lui și pe interesele lui.
5. Predicarea textuală îl poate determina pe predicator să prezinte numai anumite adevăruri din Biblie.
6. Predicile textuale nu oferă o cunoaștere completă a învățăturii Scripturii luată ca întreg.

3.2. Avantaje:

1. Predicarea textuală îl ajută pe un predicator bine pregătit să sublinieze anumite texte cheie din Scriptură.
2. Predica textuală oferă predicatorului posibilitatea de a prezenta adevăruri doctrinare importante, aflate într-un singur text.
3. Predicatorul poate aborda anumite texte biblice care sunt relevante pentru un anumit eveniment din viața bisericii, a unui individ sau a unei națiuni.
4. Textele scurte folosite în predica textuală sunt mai ușor de reținut de către audiență.
5. Prin predica textuală predicatorul oferă varietate în mesajele sale.

Predica textuală preia ideile principale dintr-o porțiune de Scriptură care este, de regulă, mai scurtă, iar ideile secundare pot fi preluate și din alte texte din Biblie.

3.3. Principii de întocmire a unei predici textuale:

1. Propoziția predicii este extrasă din textul ales pentru predică.
2. Ideile principale sunt toate extrase din textul ales.
3. Ideile secundare pot fi luate din alte pasaje dar trebuie să ținem seama ca sensul pasajului împrumutat să fie sensul original în contextul în care acesta se află.
4. Predicile textuale nu se vor concentra asupra unei teme pe care o abordează textul ales, chiar dacă textul prezintă mai multe teme, nu vom aborda decât tema pe care vrem să o dezvoltăm.
5. În formularea ideilor principale pe care le extragem din textul ales va trebui să dăm citatul și referința din textul respectiv.
6. Ideile principale trebuie să fie prezentate în ordinea în care le întâlnim în pasaj sau într-o ordine logică aleasă de predicator.
7. În formularea ideilor secundare care nu se regăsesc în textul studiat este important să ținem seama de contextul textelor care susțin ideile noastre secundare.

Ex: 1 Corinteni 7:26 nu poate fi aplicat în general, ci el se aplică în anumite situații.

3.4. Dezvoltarea predicii textuale. Putem să dezvoltăm predica textuală în mai multe moduri.

3.4.1. Dezvoltarea analitică

Predica textuală dezvoltată în acest mod este prezentată prin a pune anumite întrebări textului studiat și prin a organiza răspunsurile obținute la aceste întrebări într-o anumită ordine care să corespundă cu mesajul textului studiat.

Ex: Ioan 14:6 Propoziția predicii: Răspunsul lui Hristos la problema omului.

I. Care este statutul omului? – Omul este pierdut – “Eu sunt Calea ...”

II. Care este posibilitatea omului de cunoaștere? – Omul este ignorant – “Eu sunt adevărul ...”

III. Care este condiția omului? – Omul este mort – “Eu sunt viața”.

Dezvoltarea subiectivă a predicii textuale presupune folosirea în cazul ideilor secundare a unor subiecte care se află într-o legătură strânsă între ele având ca reper textul ales pentru predică.

În acest mod de dezvoltare a predicii, predicatorul are o contribuție mai mare în dezvoltarea predicii, dar există și pericolul de a greși în organizarea predicii.

3.4.2. Dezvoltarea textuală normală care presupune o prezentare a ideilor principale în ordinea în care sunt ele întâlnite în pasajul biblic și,

Dezvoltarea textual-subiectivă care presupune adaugarea unor idei principale care nu se află în textul ales pentru predică dar pe care predicatorul le consideră importante penntru ca mesajul să fie complet.